

B e v e z e t é s

Szeged, Budapest, majd Debrecen és ismét Szeged - a kör bezárult. Sajnos a többéves szünet kétségesse tette, hogy évente kerüljenek megrendezésre a régi magyar irodalommal foglalkozó diákok szemléi; de -- hogy továbbra is össze fogunk jönni szabad eszmecserére és e beszélgetések tanulságait publikálni szeretnénk -- erről aligha érdemes lemondani nekünk, és az utánunk jövőeknek.

1978 őszén negyedik alkalommal gyűltek össze a régi irodalmat szerető, annak vizsgálatával, kutatásával kísérletező egyetemisták és végzett hallgatók. A kis konferenciák az érdeklődők egyre szélesebb körét vonzották. Mindegyik vitaülés szervezői és résztvevői figyelembe vehették a korábbi tapasztalatokat, így a különböző egyetemek diákköreiből összevont ülései egyre jobban kezdtek hasonlítani a "felnőttek" konferenciáihoz.

Nemcsak az előadássorozatoknak, vitáknak vannak hagyományaik, hanem az elhangzott anyag egyetemi kiadványban való megjelentetésének is. Az 1976 és 1978 között napvilágot látott három kis fehér könyv egyre pontosabban tájékoztatta az érdeklődőket a lelkes diákok - vagy pályakezdő tudósok? - próbálkozásairól.

Az olvasó kezében lévő kiadvánnyal tullépjük a megszokott könyvecskének terjedelmét: rövidített változatok helyett teljes szövegeket közlünk. Csak azok az esetek kivételek, amikor a szerzők maguk ragaszkodtak a tartalmi összefoglalóhoz.

A kötetünkbe felvett anyag tematikai és módszertani sokfélesége számtalan csoportosítási lehetőséget nyújt. Mi a témák alapján kínálgzó legkézenfekvőbb három egységbe soroljuk a dolgozatokat. Az első csoportban a magyar költőóriás - Balassi Bálint művészetéhez kapcsolódó munkákat közöljük. Az ismeretlen szerzőjű és az előbbihez nem mérhető jelentőségű művekkel foglalkozó dolgozatok nagyjából tárgyaik időrendjében követik egymást. A harmadik egységbe azokat a munkákat foglaltuk, amelyeknek szerzői az európai irodalom jeles alkotóit előtérbe he-

lyezték vagy kizárólagos szerepet juttattak azoknak.

Az immáron negyedik kötetével jelentkező, régi magyar irodalmi tárgyú dolgozatokat tartalmazó sorozat régebbi és újabb szerzőinek pályafutása igen változatosan alakult. Vannak, akik már egyetemek, tudományos intézmények munkatársaiként hivatás-szerűen folytathatják diákkori kedvtelésüket. Mások iskolákban, szerkesztőségekben, legkülönbözőbb helyeken dolgozva pluszként, kötelező munkájuk mellett vállalják a régi kedvenc, a régi irodalom területén való buvárkodást. A mostani egyetemi hallgatók vajon melyik uton indulhatnak majd el? Lesz vajon lehetőségük és tehetségük hasznára válni a régi magyar irodalom ügyének?

Mindazok, akik figyelemmel kísérik az eddigi négy kötettel dokumentált próbálkozásokat, remélik, hogy nem egy dolgozat egyszer majd egy-egy értékes életmű első lépésének lesz tekintetű. A mostani kötetben vajon melyek ezek a dolgozatok?

Akinek kedve van választ keresni a kérdésre, olvassa figyelmesen kiadványunkat. Ha egyértelmű választ nem is talál, arról képet alkothat, hogy a régi magyar irodalom fiatal kedvelői hogyan igyekeznek közelíteni érdeklődésük tárgyához.

Bartók István